

วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น

<https://www.tci-thaijo.org/index.php/edgkkuj>

ดำเนินการวารสารโดย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

การพัฒนาแบบประเมินทักษะการปิดป้องตามสภาพจริงในกีฬาเทควันโด สำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านศรีเชียงใหม่ จังหวัดอุดรธานี

The Development of Taekwondo Blocking Skills Assessment Based on Authentic for Ban Si Chiangmai School Students Udon Thani

อุมพร ภูแก้ว* และ โรจพล บุณารักษ์

Umaporn Pookaew* and Rojapon Buranarugsa

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอนแก่น ประเทศไทย

Faculty of Education, Khon Kaen University, Khon Kaen, Thailand

Received: October 25, 2023 Revised: June 09, 2024 Accepted: June 09, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบประเมินตามสภาพจริงทักษะการปิดป้องกีฬาเทควันโดสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านศรีเชียงใหม่ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4–6 โรงเรียนบ้านศรีเชียงใหม่ จังหวัดอุดรธานี ที่เรียนวิชาเทควันโด จำนวน 30 คน ทำการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยวิธีการหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน และหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของการทดสอบโดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในชั้น (ICC) จากการสอบซ้ำ 2 ครั้ง (Test-Retest) ของแบบประเมินทักษะการปิดป้องควบคู่กับการใช้วิดีโอ ผลการวิจัยพบว่า แบบประเมินทักษะการปิดป้องตามสภาพจริงในกีฬาเทควันโด สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านศรีเชียงใหม่ มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.78–1.00 ซึ่งมีค่าความเที่ยงตรงใช้ได้ และความเชื่อมั่นของแบบประเมินทักษะการป้องกันบริเวณลำตัวด้วยท่อนแขนด้านนอกเท่ากับ .913 การป้องกันบริเวณใบหน้าและลำตัวด้วยท่อนแขนด้านนอกเท่ากับ .848 การป้องกันบริเวณลำตัวและใบหน้าด้วยท่อนแขนด้านในเท่ากับ .861 การป้องกันบริเวณใบหน้าด้วยท่อนแขนด้านนอกเท่ากับ .922 การป้องกันบริเวณศีรษะด้วยท่อนแขนด้านนอกเท่ากับ .871 และการป้องกันบริเวณด้านข้างของใบหน้าด้วยสันมือเท่ากับ .942 ซึ่งอยู่ในระดับดีและดีเยี่ยม สรุปได้ว่าแบบประเมินตามทักษะการปิดป้องตามสภาพจริงในกีฬาเทควันโดที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และมีความเชื่อมั่น มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในการประเมินทักษะการปิดป้องกีฬาเทควันโดสำหรับนักเรียนได้

คำสำคัญ: เทควันโด ความเชื่อมั่น ทักษะการปิดป้อง

Abstract

The objective of this research was to develop authentic assessment form of taekwondo blocking skills for students at Ban Sri Chiang Mai School, Udon Thani. The target group consisted of 30 participants were selected from grade 4-6 students at Ban Si Chiangmai School. Quantitative data were analyzed by content

*Corresponding author. Tel.: 096 403 6645

Email address: umaporn_po@kkumail.com

validity using the index of item-objective congruence (IOC) from the consideration of 3 experts and reliability test by intraclass correlation coefficient (ICC) from retesting 2 times (Test-Retest) of taekwondo blocking skills assessment in conjunction with the use of video. The results were found that: an authentic assessment form of taekwondo blocking skills had acceptable IOC ranged from .78–1.00 for each blocking skill. The reliability of low block assessment was .913, middle block skill was .848, inside block skill was .861, outside block skill was .922, high block skill was .871 and knife block skill was .942 which was at good and excellent level. In conclusion, authentic assessment form of taekwondo blocking skills developed by researchers was validated and reliable. Feasible for further use in taekwondo blocking skills test for students.

Keywords: Taekwondo, Reliability, Blocking skill

■ บทนำ

เทควันโดเป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวโดยไม่ใช้อาวุธของประเทศเกาหลี ซึ่งได้รับเข้าบรรจุเป็นกีฬาสากล โดยมีการแข่งขันในระดับนานาชาติ เช่น ซีเกมส์ เอเชียนเกมส์ และโอลิมปิกเกมส์ ทำให้เทควันโดเป็นกีฬายอดนิยมและเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายไปทั่วโลก รวมไปถึงประเทศไทย ซึ่งนักกีฬาเทควันโดของไทยได้มีการพัฒนาทักษะในการแข่งขันอย่างมากและมีการนำทัพนักกีฬาออกไปแข่งขันในระดับนานาชาติมากขึ้น พร้อมกับประสบความสำเร็จและสร้างผลงานให้กับประเทศไทย อาทิ รางวัลเหรียญทองโอลิมปิกเกมส์ ครั้งที่ 32 ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น เป็นต้น ด้วยผลจากการที่กีฬาเทควันโดได้ประสบความสำเร็จในระดับนานาชาติจึงเป็นที่นิยมของเยาวชน เยาวชน และประชาชนทำให้ผู้คนสนใจกีฬาชนิดนี้เพิ่มมากขึ้น

การเรียนเทควันโดขั้นพื้นฐาน เริ่มจากทักษะพื้นฐาน 3 ทักษะ ซึ่งจะเป็นการใช้มือและเท้าเป็นหลัก ประกอบไปด้วย 3 ทักษะ คือ ทักษะการใช้หมัด 1 ท่า ทักษะการเตะ 3 ท่า และทักษะการปิดป้อง 6 ท่า คือ การป้องกันบริเวณลำตัวด้วยท่อนแขนด้านนอก (Low Block) การป้องกันบริเวณใบหน้าและลำตัวด้วยท่อนแขนด้านนอก (Middle Block) การป้องกันบริเวณลำตัวและใบหน้าด้วยท่อนแขนด้านใน (Inside Block) การป้องกันบริเวณใบหน้าด้วยท่อนแขนด้านนอก (Outside Block) การป้องกันบริเวณศีรษะด้วยท่อนแขนด้านนอก (High Block) การป้องกันบริเวณด้านข้างของใบหน้าด้วยสันมือ (Knife Block) (ไพศาล ช่างจงประดิษฐ์, 2549) ทักษะการปิดป้องเป็นหนึ่งในทักษะเทควันโดที่สำคัญเนื่องจากเป็นทักษะพื้นฐานที่จะนำมาใช้ประกอบกับท่าร่ายรำ การรุกรับ และการป้องกันในการต่อสู้

การเรียนการสอนเทควันโดในปัจจุบันได้รับความนิยมมากขึ้นอย่างแพร่หลาย ที่สำคัญคือมีการบรรจุวิชาเทควันโดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษาต่าง ๆ ทั้งระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับอุดมศึกษา ทั้งในส่วนของภาครัฐและเอกชน ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องโดยตรงในสาระที่ 3: การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล มาตรฐาน พ 3.1: เข้าใจมีทักษะในการเคลื่อนไหวกิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) โดยสถานศึกษาสามารถเลือกกีฬาเทควันโดไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตามความพร้อม และความเหมาะสมให้กับทุกช่วงชั้น

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้น ต้องมีการวัดผลและประเมินผล เพราะเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งต้องดำเนินควบคู่กันไป เพื่อหาพัฒนาการที่เกิดขึ้นในตัวนักเรียนตามกระบวนการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด หรือจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ได้ตั้งไว้ จากนั้นนำผลของพัฒนาการที่วัดได้มาทำการประเมินผล ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบพัฒนาการของผู้เรียนเองว่าผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2561) ในการวัดและประเมินผลทักษะกีฬาเทควันโด ครูผู้สอนจะเป็นผู้พิจารณาการให้คะแนน

โดยใช้การสังเกต (Observation) ทำทางในการแสดงทักษะเป็นหลัก ซึ่งผลจากการสังเกตที่ได้นั้นอาจมีการคลาดเคลื่อน ด้วยเหตุนี้จึงต้องมีเครื่องมือในการวัดผลและการประเมินผลที่มีคุณภาพ

การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) เป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่น่าสนใจและได้รับความนิยมที่เพิ่มขึ้น ถือว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของการประเมินที่มีคุณภาพ เป็นการประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้ได้ผลการประเมินที่สะท้อนถึงความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน เกณฑ์การประเมิน (Rubrics) เป็นการประเมินรูปแบบหนึ่งในการประเมินตามสภาพจริงที่มีคุณภาพ กรรวิ บุญชัย (2555) ได้กล่าวว่า การประเมินตามสภาพจริง เป็นการประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้ได้ผลการประเมินที่สะท้อนความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน จึงควรใช้การประเมินความสามารถร่วมกับการประเมินด้วยวิธีการอื่น ๆ ด้วย ภาระงานควรสะท้อนสภาพความเป็นจริงหรือใกล้เคียงกับชีวิตจริงมากกว่าการปฏิบัติกิจกรรมทั่ว ๆ ไป ดังนั้น การประเมินตามสภาพจริงจะต้องออกแบบการจัดการเรียนรู้และการประเมินผลไปด้วยกันและกำหนดเกณฑ์การประเมิน (Scoring Rubrics) ให้สอดคล้องหรือใกล้เคียงกับชีวิตจริง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ นำความรู้และทักษะที่ได้รับไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

โรงเรียนบ้านศรีเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ได้เห็นความสำคัญของวิชาเทควันโดและมีครูผู้สอนที่มีความสามารถทางด้านการสอนเทควันโดโดยเฉพาะ จึงได้บรรจุวิชาเทควันโดไว้ในหลักสูตรของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยบรรจุไว้เป็นรายวิชาพลศึกษา ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เนื่องจากโรงเรียนบ้านศรีเชียงใหม่เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก เพราะฉะนั้นในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาพลศึกษา จึงได้ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มาเรียนรวมกัน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้เป็นทางเลือกหนึ่งในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา แต่ทั้งนี้ ทางโรงเรียนยังไม่มีแบบประเมินทักษะเทควันโดที่ชัดเจนสำหรับการนำไปใช้ในการวัดและประเมินการเรียนการสอน

จากการศึกษาการสร้างแบบประเมินที่ผ่านมา ได้มีการสร้างแบบประเมินทักษะกีฬาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นกีฬายูโด น้ำเทนนิส ฟุตบอล เทเบิลเทนนิส วอลเลย์บอล รวมไปถึงเทควันโด โดยมีการใช้วิธีการประเมินค่าทักษะ และการประเมินตามสภาพจริง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการสร้างแบบประเมินทักษะเทควันโด โดยใช้วิธีการประเมินตามสภาพจริง โดยจะสร้างแบบประเมินตามสภาพจริงทักษะการปิดป้อง ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านศรีเชียงใหม่ ซึ่งการประเมินตามสภาพจริงเป็นวิธีการประเมินที่ออกแบบมาเพื่อสะท้อนให้เห็นพฤติกรรมและทักษะที่จำเป็นของนักเรียน ในสถานการณ์ที่จำเป็นแห่งโลกปัจจุบัน และเป็นการประเมินที่เน้นงานที่นักเรียนแสดงออกในภาคปฏิบัติ (สมศักดิ์ ภูวิภาดารวรรณ์, 2554) ทั้งนี้จากการศึกษาที่ผ่านมา ผู้วิจัยพบว่ามีกรสร้างแบบประเมินค่าทักษะกีฬาเทควันโด โดยการสร้างแบบสังเกตทักษะการเตะ 3 ท่า ได้แก่ ท่าเตะตรง ท่าเตะตัด และท่าถีบ สำหรับผู้เข้ารับการฝึกในศูนย์กีฬาเฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษา (กาญจนา สุทธิแพทย์, 2554) และได้มีการนำเอาแบบประเมินตามสภาพจริงมาใช้ในการสร้างแบบประเมินทักษะเทควันโด 3 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการใช้หมัด 1 ท่า ทักษะการเตะ 3 ท่า และ ทักษะการปิดป้อง 6 ท่า โดยประกอบด้วย แบบประเมินตามสภาพจริง (Rubrics) เป็นการเปลี่ยนจากเชิงคุณภาพ เป็นเชิงปริมาณ (เต็มยศ แก้วเกษทอง และจุฑามาศ บัตรเจริญ, 2562) นอกจากนี้ได้มีงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือฉบับจำนวนครั้งและวัดความเร็วการเตะเพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับการทดสอบมาตรฐานในกีฬาเทควันโดซึ่งพบว่าผลการทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือในการนับจำนวนครั้งการเตะและวัดความเร็วในการเตะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นอยู่ในระดับดี (กฤษดา เพ็ญยะ และโจฬล บวรณรัช, 2562)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการสร้างแบบประเมินตามสภาพจริงทักษะการปิดป้องกีฬาเทควันโด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านศรีเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการหาคุณภาพของแบบประเมินตามสภาพจริงทักษะการปิดป้องกีฬาเทควันโด โดยการหาความเชื่อมั่น (Reliability) และความเที่ยงตรง (Validity) เพื่อให้การประเมินดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ได้เครื่องมือที่มีคุณภาพ ซึ่งจะช่วยให้การวัดผลและประเมินผลมีความชัดเจน ครบคลุมจุดประสงค์ และมีความเชื่อมั่น ส่งผลให้นักเรียนได้รับการวัดผลที่ตรงกับความสามารถที่แท้จริง และเพื่อเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนสำหรับการนำไปใช้ในการประเมินในการเรียนการสอนต่อไป

■ จุดประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อพัฒนาแบบประเมินทักษะการปิดป้องตามสภาพจริงในกีฬาเทควันโด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านศรีเชียงใหม่ จังหวัดอุดรธานี
- 2) เพื่อทดสอบความเชื่อมั่นของแบบประเมินทักษะการปิดป้องตามสภาพจริงในกีฬาเทควันโด สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านศรีเชียงใหม่ จังหวัดอุดรธานี

■ หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา

การวัดและประเมินผลมีบทบาทที่หลากหลายในรายวิชาพลศึกษา ซึ่งหนึ่งในนั้นส่งผลต่อกระบวนการสอน หนึ่งในเป้าหมายหลักของครูพลศึกษาคือการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวร่างกาย ซึ่งมักจะวัดจากประสิทธิภาพของทักษะนั้นๆ ดังนั้นการวัดทักษะก่อนและหลังการสอนจึงเป็นการวัดการเรียนรู้ ที่ตรงกับเป้าหมายที่กำหนดไว้มากที่สุด ในการพิจารณาจะต้องดูที่การเรียนรู้ว่ามีมากเพียงใด ครูพลศึกษาต้องมีมาตรฐานการวัดที่สามารถจำแนกความสามารถได้ดี การค้นหาหลักฐานสำหรับการเรียนรู้ประเภทนี้เป็นกระบวนการต่อเนื่อง โดยจะนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ประเมินหลักสูตรการสอนและผลการเรียนต่อไป (บุญส่ง โกสะ, 2547)

สรุปการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา มีความสำคัญสำหรับการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา และเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการเรียนการสอน โดยครูผู้สอนต้องใช้ในการประเมินผู้เรียนเพื่อดูว่าผู้เรียนมีการพัฒนาความก้าวหน้าในการปฏิบัติทักษะการเคลื่อนไหวทางพลศึกษาที่ครูผู้สอนจัดไว้ให้ เป็นไปตามวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงใด เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. การประเมินตามสภาพจริง

หมายถึง การประเมินโดยวิธีการต่างๆ ที่หลากหลาย ซึ่งการประเมินเหล่านี้จะได้จากผลงานจริงของผู้เรียน เพื่อให้ได้ผลของความสามารถของผู้เรียนที่แท้จริง เป็นกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้เรียนจากงานและวิธีการทำ เพื่อเป็นการตัดสินใจเบื้องต้นในการศึกษาถึงผลของการแสดงออกตามสภาพจริงของนักเรียนจากการปฏิบัติ

3. การสร้างแบบการประเมิน

การสร้างเกณฑ์การประเมินมีความสำคัญในเรื่องของทิศทางการสร้างเป็นตัวช่วยกำหนดสิ่งที่ต้องการประเมิน เพื่อให้เกณฑ์มีความครบถ้วนสมบูรณ์และถูกต้องแม่นยำ มีกระบวนการและลำดับการสร้างเกณฑ์การประเมินดังนี้ McMillan (2001 อ้างใน ธิรัช เทียบทอง, 2548)

1. ต้องแน่ใจว่าเกณฑ์การให้คะแนน ได้เน้นประเด็นที่สำคัญของงาน
2. มีความสอดคล้องระหว่างระดับคะแนนกับจุดมุ่งหมายของการประเมิน ถ้าจุดมุ่งหมายของการประเมินกว้างและต้องใช้การตัดสินทุกๆ ส่วนของชิ้นงานควรจะใช้การประเมินแบบภาพรวม แต่ถ้าการประเมินต้องการสะท้อนกลับให้เห็นความแตกต่างของประเด็นต่างๆ ของงานควรใช้การประเมินแบบแยกเป็นรายด้าน
3. ข้อความที่ใช้อธิบายในแต่ละระดับคะแนน ต้องเป็นข้อความที่สามารถประเมินหรือสังเกตได้
4. ควรให้นักเรียน ผู้ปกครอง ผู้เชี่ยวชาญได้ร่วมกันสร้างเกณฑ์ การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ร่วมสร้างเกณฑ์ การปฏิบัติงานนั้นๆ จะเป็นการกระตุ้นนักเรียนให้สนใจที่จะทำงาน และจะทำให้นักเรียนนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานนั้นๆ
5. คุณลักษณะหรือสิ่งที่วัดควรนิยามให้ชัดเจน

6. แสดงขั้นตอนหรือลำดับขั้นตอนที่เหมาะสมของคะแนนในแต่ละระดับ เพื่อให้เกิดความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด เช่น หลีกเลี่ยงการให้คะแนนที่สูงเกินไป การให้คะแนนต่ำเกินไป การให้คะแนนส่วนใหญ่อยู่ตรงกลาง และการให้คะแนนที่เกิดจากความพึงพอใจเป็นการส่วนตัวของครูที่มีต่อนักเรียนคนนั้นๆ

7. ระบบของการให้คะแนนต้องมีความเป็นไปได้ กล่าวคือ การให้คะแนนนิยมแบ่งเป็นระดับคะแนนเป็น 3 - 8 ระดับ ดังนั้น ในแต่ละระดับคะแนนต้องมีความชัดเจน และแยกจากกันได้ จากที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า การสร้างเกณฑ์การให้คะแนน ต้องคำนึงถึงงานที่ให้อำนาจมีความสำคัญ มีความสอดคล้อง ระหว่างคะแนนกับจุดมุ่งหมายการประเมิน เกณฑ์ที่สร้างต้องเป็นรูปธรรม มีความชัดเจน เหมาะสมกับระดับชั้น และควรให้นักเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมใน การสร้างเกณฑ์การประเมินด้วย

จากการศึกษาการสร้างแบบประเมินที่ผ่านมา ได้มีการสร้างแบบประเมินทักษะกีฬาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นกีฬาว่ายน้ำ เทนนิส ฟุตบอล เทเบิลเทนนิส วอลเลย์บอล รวมไปถึงเทควันโด โดยมีการใช้วิธีการประเมินค่าทักษะ และการประเมินตามสภาพจริง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการสร้างแบบประเมินทักษะเทควันโด โดยใช้วิธีการประเมินตามสภาพจริง โดยจะสร้างแบบประเมินตามสภาพจริงทักษะการปิดป้อง ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านศรีเชียงใหม่ ซึ่งการประเมินตามสภาพจริงเป็นวิธีการประเมินที่ออกแบบมาเพื่อสะท้อนให้เห็นพฤติกรรมและทักษะที่จำเป็นของนักเรียน ในสถานการณ์ที่จำเป็นแห่งโลกปัจจุบัน และเป็นการประเมินที่เน้นงานที่นักเรียนแสดงออกในภาคปฏิบัติ (สมศักดิ์ ภูวิภาดารวรรณ์, 2554)

■ วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นรูปแบบการศึกษาแบบทดลองเบื้องต้น (Pre-experimental design) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบประเมินทักษะการปิดป้องตามสภาพจริงในกีฬาเทควันโด สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านศรีเชียงใหม่ โดยการทดสอบความหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และทดสอบหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบประเมินทักษะการปิดป้องตามสภาพจริงในกีฬาเทควันโดที่พัฒนาขึ้น และการวิจัยในครั้งนี้ได้รับการรับรองจริยธรรมในมนุษย์ เลขที่อ้างอิง HE653186 จากศูนย์จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ขอบเขตของการวิจัย

1. แบบประเมินตามสภาพจริงทักษะกีฬาเทควันโด ได้แก่ ทักษะการปิดป้อง (Block) 6 ท่า ประกอบไปด้วย การป้องกันบริเวณลำตัวด้วยท่อนแขนด้านนอก การป้องกันบริเวณใบหน้าและลำตัวด้วยท่อนแขนด้านนอก การป้องกันบริเวณลำตัวและใบหน้าด้วยท่อนแขนด้านใน การป้องกันบริเวณใบหน้าด้วยท่อนแขนด้านนอก การป้องกันบริเวณศีรษะด้วยท่อนแขนด้านนอก และการป้องกันบริเวณด้านข้างของใบหน้าด้วยสันมือ

2. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านศรีเชียงใหม่ จำนวน 30 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากผู้วิจัยต้องการจะหาคุณภาพของเครื่องมือ ไม่ได้หาพัฒนาการของกลุ่มเป้าหมาย เพราะฉะนั้นเกณฑ์ที่ใช้ในการเลือกกลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านศรีเชียงใหม่ที่เรียนเทควันโด ระดับพื้นฐานหรือสายขาว

3. การหาคุณภาพของแบบประเมินตามสภาพจริงทักษะการปิดป้อง (Block) กีฬาเทควันโด สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านศรีเชียงใหม่ ที่เรียนวิชาเทควันโด ใช้วิธีการหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัยด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยวิธีการ Rovinelli และ Hambleton และคุณภาพด้านความเชื่อมั่นของการทดสอบ (Reliability) ด้วยวิธีการทดสอบซ้ำ (Test-Retest) จากการประเมินครั้งที่ 1 และ ครั้งที่ 2 ระยะเวลาห่างกัน 1 วัน โดยการประเมินทั้ง 2 ครั้ง ใช้วิธีการบันทึกวิดีโอประกอบการประเมิน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินทักษะการปิดป้องตามสภาพจริงในกีฬาเทควันโด 6 ท่า ได้แก่

- 4.1 การป้องกันบริเวณลำตัวด้วยท่อนแขนด้านนอก (Low Block)
- 4.2 การป้องกันบริเวณใบหน้าและลำตัวด้วยท่อนแขนด้านนอก (Middle Block)
- 4.3 การป้องกันบริเวณลำตัวและใบหน้าด้วยท่อนแขนด้านใน (Inside Block)
- 4.4 การป้องกันบริเวณใบหน้าด้วยท่อนแขนด้านนอก (Outside Block)
- 4.5 การป้องกันบริเวณศีรษะด้วยท่อนแขนด้านนอก (High Block)
- 4.6 การป้องกันบริเวณด้านข้างของใบหน้าด้วยสันมือ (Knife Block)

โดยแบบประเมินทักษะการปิดป้องตามสภาพจริงนี้ประยุกต์มาจากการศึกษาของ เต็มยศ แก้วแกมทอง (2562) โดยให้นำเอาแบบประเมินทักษะมาปรับประยุกต์โดยการลดความละเอียดของทักษะและเพิ่มการถ่ายคลิปลวิดีโอในการทดสอบทั้ง 2 ครั้ง เพื่อให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนในรายวิชาพลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยแจ้งวัตถุประสงค์และวิธีการในการทดสอบให้กลุ่มตัวอย่างทราบ
2. ให้กลุ่มตัวอย่างอบอุ่นร่างกาย เป็นเวลา 10 นาที
3. ให้กลุ่มเป้าหมายปฏิบัติตามแบบทดสอบทักษะการปิดป้องที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทำการทดสอบ 2 ครั้ง เว้นระยะเวลาการทดสอบ 1 วัน และบันทึกผลการประเมินทั้งสองครั้ง
4. นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ผลทางสถิติ
5. นำผลที่ได้มาอภิปรายสรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

สถานที่เก็บข้อมูล

ทำการเก็บข้อมูล ณ โรงเรียนบ้านศรีเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

อุปกรณ์ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

1. แบบประเมินทักษะการปิดป้องกีฬาเทควันโดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. กล้อง/โทรศัพท์มือถือ ใช้บันทึกวิดีโอขณะปฏิบัติทักษะ

ภาพที่ 1 รูปแบบการจัดการทดสอบ

ภาพที่ 2 ผู้สอนทำการทดสอบ และผู้ช่วยถ่ายคลิปลิ่ว

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) จากคะแนนในแบบประเมินความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบประเมินตามสภาพจริงทักษะการปิดป้อง (Block) กีฬาเทควันโด 6 ทักษะ ด้วยวิธีของ Rovinelli and Hambleton (1977)
2. หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของคะแนนทักษะการปิดป้องเทควันโด 6 ทักษะ จากแบบประเมินตามสภาพจริงทักษะการปิดป้อง (Block) กีฬาเทควันโด 6 ทักษะ
3. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของคะแนนทักษะการปิดป้อง (Block) กีฬาเทควันโด 6 ทักษะ จากการประเมิน 2 ครั้ง (Test-Retest) โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเชื่อมั่นด้วยวิธี Intraclass Correlation Coefficient (ICC)
4. ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

1. ตารางแสดงผลการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยการหาค่า IOC ของแบบประเมินตามสภาพจริงทักษะการปิดป้อง (Block) กีฬาเทควันโด 6 ทักษะ
2. ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเชื่อมั่นด้วยวิธี Intraclass Correlation Coefficient (ICC) ของแบบประเมินตามสภาพจริงทักษะการปิดป้อง (Block) กีฬาเทควันโด 6 ทักษะ

ตารางที่ 1

แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยการหาค่า IOC ของแบบประเมินตามสภาพจริงทักษะการปิดป้อง (Block) กีฬาเทควันโด 6 ทักษะ

รายการประเมิน	ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
1. การป้องกันบริเวณลำตัวด้วยท่อนแขนด้านนอก	0.89
2. การป้องกันบริเวณลำตัวและใบหน้าด้วยท่อนแขนด้านใน	1
3. การป้องกันบริเวณใบหน้าและลำตัวด้วยท่อนแขนด้านนอก	0.78
4. การป้องกันบริเวณใบหน้าด้วยท่อนแขนด้านนอก	0.89
5. การป้องกันบริเวณศีรษะด้วยท่อนแขนด้านนอก	0.89
6. การป้องกันบริเวณด้านข้างของใบหน้าด้วยสันมือ	0.78

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าแบบประเมินตามสภาพจริงทักษะกีฬาเทควันโด 6 ท่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.78–1.00

ตารางที่ 2

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเชื่อมั่นด้วยวิธี Intraclass Correlation Coefficient (ICC) ของแบบประเมินตามสภาพจริงทักษะการปิดป้อง (Block) กีฬาเทควันโด 6 ทักษะ

รายการประเมิน	การประเมินครั้งที่ 1		การประเมินครั้งที่ 2		ICC	ระดับการประเมิน
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. การป้องกันบริเวณลำตัวด้วยท่อนแขนด้านนอก	7.73	1.08	7.97	0.81	.913	ดีเยี่ยม
2. การป้องกันบริเวณใบหน้าและลำตัวด้วยท่อนแขนด้านนอก	7.70	0.92	7.87	0.73	.848	ดี
3. การป้องกันบริเวณลำตัวและใบหน้าด้วยท่อนแขนด้านใน	7.80	0.92	7.90	0.80	.861	ดี

รายการประเมิน	การประเมินครั้งที่ 1		การประเมินครั้งที่ 2		ICC	ระดับการประเมิน
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
4. การป้องกันบริเวณใบหน้าด้วยท่อนแขนด้านนอก	7.63	0.81	7.67	0.71	.922	ดีเยี่ยม
5. การป้องกันบริเวณศีรษะด้วยท่อนแขนด้านนอก	8.47	0.51	8.53	0.57	.871	ดี
6. การป้องกันบริเวณด้านข้างของใบหน้าด้วยสันมือ	6.40	0.72	6.53	0.82	.942	ดีเยี่ยม

จากตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเชื่อถือนำของการทดสอบทักษะการปิดป้อง (Block) กีฬาเทควันโด 6 ทักษะ มีค่าระหว่าง .848–.942 และอยู่ในระดับ ดี และ ดีเยี่ยม

อภิปรายผล

1. การพัฒนาเครื่องมือแบบประเมินตามสภาพจริงทักษะการปิดป้องในกีฬาเทควันโด

จากการพัฒนาแบบประเมินตามสภาพจริงทักษะการปิดป้องในกีฬาเทควันโด ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินทักษะการปิดป้องในกีฬาเทควันโดไปทดลองใช้ (Try-out) ผู้วิจัยพบว่า มีข้อปรับปรุงแก้ไขในด้านของการที่นำการถ่ายวิดีโอเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการประเมิน เนื่องจากการถ่ายวิดีโอขณะทำการทดสอบ พบว่ามุมในการตั้งกล้องมีส่วนสำคัญในการประเมินในครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 หากวางมุมในครั้งที่ 1 และ ครั้งที่ 2 ไม่ไปในแนวเดียวกัน จะทำให้การประเมินทักษะคลาดเคลื่อนได้ และมี 1 ทักษะที่มีรายละเอียดในการประเมินมากเกินไปสำหรับเด็กประถมตอนต้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการมาร์คจุดเพื่อให้การทดสอบครั้งที่ 2 มีความใกล้เคียงกับครั้งที่ 1 มากที่สุด และได้ทำการปรับเปลี่ยนรายละเอียดในการปฏิบัติการทดสอบของทักษะสุดท้ายให้น้อยลง และเมื่อนำไปใช้จริงในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยพบว่าไม่มีปัญหาอื่นเพิ่มเติม ดังนั้นผู้วิจัยจึงเริ่มดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อจนแล้วเสร็จ

2. ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

จากผลการหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของแบบประเมินตามสภาพจริงทักษะการปิดป้องในกีฬาเทควันโดที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบพิจารณาให้คะแนนความสอดคล้องของแบบประเมินทักษะการปิดป้องในกีฬาเทควันโด โดยเมื่อคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องแล้วมีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item-Objective Congruence) พบว่าค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินตามสภาพจริงทักษะการปิดป้องในกีฬา เทควันโด จำนวน 6 ท่า มีค่าระหว่าง 0.87–1.00 และเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานของ Kirkendall et al. (1987) พบว่าค่าดัชนีความสอดคล้องความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบประเมินตามสภาพจริงทักษะการปิดป้องในกีฬาเทควันโด ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาอยู่ในระดับดีมากซึ่งสอดคล้องกับ สมนึก ภัททิยธนี (2549) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 แสดงว่าจุดประสงค์นั้นวัดได้ครอบคลุมกับเนื้อหาตามชื่อเรื่อง หรือข้อสอบนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ถ้าคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่า 0.50 แสดงว่ามีความสอดคล้องต่ำต้องปรับปรุงแก้ไขหรือตัดออกไม่นำมาใช้ สรุปว่าแบบประเมินตามสภาพจริงทักษะการปิดป้องในกีฬาเทควันโดที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาเป็นที่ยอมรับได้ และสามารถนำไปทดสอบทักษะการปิดป้องในกีฬาเทควันโดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของเครื่องมือ

3. ความเชื่อมั่น (Reliability)

จากผลการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในชั้นค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือของแบบประเมินตามสภาพจริงทักษะกีฬาเทควันโดด้วยวิธี Intraclass Correlation Coefficient (ICC) พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในชั้นค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินตามสภาพจริงทักษะกีฬาเทควันโดมีค่าสหสัมพันธ์ภายในชั้นสำหรับการทดสอบครั้งที่ 1 และการทดสอบครั้งที่ 2 จำนวน 6 ท่า มีค่าระหว่าง .848–.942 ซึ่งเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับค่ามาตรฐาน Koo and Li (2016)

พบว่าค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือในการทดสอบทักษะการปิดป้องทั้ง 6 รายการ มีความสอดคล้องกันในระดับดีและดีเยี่ยม ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่า นักเรียนผู้รับการทดสอบที่สามารถทำคะแนนการทดสอบได้สูงในครั้งที่ 1 สามารถทำคะแนนได้สูงในการทดสอบครั้งที่ 2 ด้วยเช่นกัน และนักเรียนผู้รับการทดสอบที่สามารถทำคะแนนการทดสอบได้ต่ำในครั้งที่ 1 สามารถทำคะแนนได้ต่ำในการทดสอบครั้งที่ 2 ด้วยเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับ Chen et al. (2015) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อมั่นของการทดสอบการทำกิจกรรมสองอย่างในเวลาเดียวกัน เนื่องจากได้ผ่านกระบวนการหาคุณภาพเครื่องมือโดยการทดสอบซ้ำกับกลุ่มตัวอย่างเดิม แบบทดสอบเดิมห่างจากการประเมินครั้งที่ 1 โดยใช้ระยะเวลาไม่น้อยกว่า 1 วัน และเพื่อให้การทดสอบมีความแม่นยำมากขึ้น เมื่อผู้วิจัยประเมินครั้งที่ 2 โดยใช้วิดีโอ ในการประเมินซึ่งให้ผลเป็นไปตามที่ Jonsson and Svingby (2007) ที่กล่าวว่า การใช้แบบประเมิน (Rubrics) ทำให้แบบทดสอบมีความเชื่อมั่น และการให้คะแนนมีความคงที่มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ได้สอดคล้องกับ บุญเรียง ขจรศิลป์ (2545) ได้กล่าวว่า คุณสมบัติเครื่องมือที่สามารถวัดได้เหมือนเดิมทุกครั้งที่ทำการวัด วัดกี่ครั้งก็ได้ผลเท่าเดิมหรือใกล้เคียงกับของเดิม ซึ่งจากค่าเฉลี่ยของแบบประเมินทักษะการปิดป้อง 6 ทักษะ ที่ได้จากการทดสอบเครื่องมือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นในครั้งที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.83 และครั้งที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.74 จึงสรุปได้ว่าแบบประเมินตามสภาพจริงทักษะการปิดป้องในกีฬาเทควันโดที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความเชื่อมั่นของแบบประเมิน มีความคงเส้นคงวาในการวัด สามารถทดสอบกี่ครั้งก็ได้เหมือนเดิมหรือใกล้เคียงกับของเดิมที่ทำการวัด

การศึกษาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะกีฬาเทควันโด พบว่าการสร้างแบบประเมินทักษะกีฬาเทควันโดของ กาญจนา สุทธิแพทย์ (2554) เป็นรูปแบบที่ใช้สำหรับผู้สนใจเข้ารับการฝึกในศูนย์ฝึกกีฬาเฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษา ซึ่งประกอบด้วย 3 รายการ คือ แบบประเมินค่าทักษะกีฬาเทควันโด ท่าเตะตรง ท่าเตะตัด และท่าเตะข้างหรือถีบข้าง มีความเชื่อมั่นอยู่ในเกณฑ์ดีถึงดีมาก ท่าเตะตรง ท่าเตะเตรียมเท่ากับ 1.00 อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ท่าทางการเตะเท่ากับ .85 อยู่ในเกณฑ์ดี ท่าเตะตัด ท่าเตะเตรียมเท่ากับ 1.00 อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ท่าทางการเตะเท่ากับ .93 อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ท่าเตะข้างหรือถีบข้างเท่ากับ 1.00 อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ท่าทางการเตะเท่ากับ .80 อยู่ในเกณฑ์ดี สรุปได้ว่าแบบประเมินค่าทักษะกีฬาเทควันโด สำหรับผู้เข้ารับการฝึกในศูนย์กีฬาเฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเป็นมาตรฐานเหมาะสมที่จะนำไปใช้ประเมินผู้เข้ารับการฝึกในศูนย์กีฬาเฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษา นอกจากนี้ เต็มยศ แก้วแกมทอง (2562) ได้สร้างแบบประเมินตามสภาพจริงทักษะกีฬาเทควันโดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบญจมราชานุสรณ์ เพื่อประเมิน 3 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการใช้เท้า (Kick) 3 ท่า ทักษะการใช้หมัด (Punch) 1 ท่า และทักษะการปิดป้อง (Block) 6 ท่า ทั้งหมด 10 ท่า ซึ่งพบว่าแบบประเมินที่สร้างขึ้นมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเชื่อถือได้ ระหว่าง 0.91–1.00 และสรุปได้ว่าแบบประเมินตามสภาพจริงทักษะกีฬาเทควันโดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และมีความเชื่อถือได้ จึงมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในการประเมินทักษะกีฬาเทควันโดสำหรับนักเรียนในส่วนของการศึกษาที่รายงานผลของค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะในกีฬาเทควันโดนั้น ฤชดา เพียยุระ และโรจพล บุณรักษ์ (2562) ได้สร้างเครื่องมือนับจำนวนครั้งและวัดความเร็วของทักษะการเตะในกีฬาเทควันโด โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มนักกีฬาเทควันโดภายในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพศชายและหญิงอายุระหว่าง 12–17 ปี ซึ่งมีคุณวุฒิด้านเทควันโดในระดับสายดำ และมีประสบการณ์การแข่งขันกีฬาเทควันโดไม่น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 85 คน ทำการทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือจำนวนครั้ง และวัดความเร็วการเตะในกีฬาเทควันโด โดยใช้แบบทดสอบทักษะการเตะเฉียง (Roundhouse Kick) ไปยังเป้าหมายที่กำหนดให้เร็วที่สุดและให้ได้จำนวนครั้งมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ภายในระยะเวลา 30 วินาทีทำการทดสอบ 2 ครั้ง ผลการวิจัยพบว่า ความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในด้านการนับจำนวนครั้งการเตะและความเร็วในการเตะพบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในชั้น มีค่าเท่ากับ .886 และ .819 ตามลำดับ ซึ่งมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับดี และสรุปได้ว่าการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงการสร้างเครื่องมือที่มีความเชื่อมั่น สามารถเป็นเครื่องมือทางเลือกในการทดสอบการนับจำนวนครั้งและวัดความเร็วการเตะในกีฬาเทควันโดได้มีความน่าเชื่อถือในการใช้งาน

อย่างไรก็ตามการศึกษาในเรื่องของการสร้างหรือพัฒนาแบบประเมินทักษะในกีฬาเทควันโดยังคงมีความจำเป็นเนื่องจากยังมีการศึกษาในเรื่องนี้ไม่มากนัก และข้อมูลของการศึกษามีอย่างจำกัด ดังนั้น จึงควรมีศึกษาการประเมินในการ

เรียนการสอนรวมไปถึงการประเมินทักษะกีฬาเทควันโดเพิ่มเติม เพื่อให้มีความแม่นยำในการประเมินทักษะสำหรับครูผู้สอนในการที่จะประเมินผู้เรียนหรือในระดับที่สูงขึ้น ไม่ว่าจะเป็น ระดับชั้นเรียนที่สูงขึ้น ระดับมหาวิทยาลัย ไปจนถึงระดับนักกีฬา

จากการสังเกตของผู้วิจัยเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยนำมาทดสอบเครื่องมือ นักเรียนโรงเรียนบ้านศรีเชียงใหม่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 นั้น ก่อนการทดสอบผู้วิจัยได้ทำการแจ้งรายละเอียดของการทดสอบและข้อปฏิบัติในการทดสอบให้กับกลุ่มตัวอย่างทราบ อีกทั้งผู้วิจัยได้กระตุ้นให้กลุ่มตัวอย่างแสดงทักษะอย่างเต็มความสามารถส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างแสดงทักษะอย่างเต็มความสามารถในการทดสอบ ซึ่งส่งผลให้แบบประเมินทักษะกีฬาเทควันโดที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีผลความเชื่อมั่นการทดสอบที่เหมาะสม สามารถนำไปใช้ในการประเมินผู้เรียนในรายวิชาเทควันโด ของนักเรียนโรงเรียนบ้านศรีเชียงใหม่ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีคุณภาพ และสามารถนำไปเป็นแนวทางสำหรับการสร้างหรือพัฒนาแบบประเมินในรายวิชาพลศึกษาวิชาอื่นต่อไป

■ บทสรุปจากการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบประเมินตามสภาพจริงทักษะกีฬาเทควันโด สำหรับนักเรียนรายวิชาเทควันโด ของโรงเรียนบ้านศรีเชียงใหม่ ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. แบบประเมินทักษะการปิดป้องตามสภาพจริงในกีฬาเทควันโด สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านศรีเชียงใหม่ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.78 - 1.00 ซึ่งอยู่ในระดับดี ดังนี้ การป้องกันบริเวณลำตัวด้วยท่อนแขนด้านนอก เท่ากับ 0.89 การป้องกันบริเวณลำตัวและใบหน้าด้วยท่อนแขนด้านใน เท่ากับ 1 การป้องกันบริเวณใบหน้าและลำตัวด้วยท่อนแขนด้านนอก เท่ากับ 0.78 การป้องกันบริเวณใบหน้าด้วยท่อนแขนด้านนอก เท่ากับ 0.89 การป้องกันบริเวณศีรษะด้วยท่อนแขนด้านนอก เท่ากับ 0.89 และการป้องกันบริเวณด้านข้างของใบหน้าด้วยสันมือ เท่ากับ 0.78

2. แบบประเมินทักษะการปิดป้องตามสภาพจริงในกีฬาเทควันโด สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านศรีเชียงใหม่ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความเชื่อมั่นของแบบประเมินทักษะ มีค่าระหว่าง .848-.942 ซึ่งอยู่ในระดับดี ดังนี้ การป้องกันบริเวณลำตัว ด้วยท่อนแขนด้านนอก เท่ากับ .913 การป้องกันบริเวณลำตัวและใบหน้าด้วยท่อนแขนด้านใน เท่ากับ .848 การป้องกันบริเวณใบหน้าและลำตัวด้วยท่อนแขนด้านนอก เท่ากับ .861 การป้องกันบริเวณใบหน้าด้วยท่อนแขนด้านนอก เท่ากับ .922 การป้องกันบริเวณศีรษะด้วยท่อนแขนด้านนอก เท่ากับ .871 และการป้องกันบริเวณด้านข้างของใบหน้าด้วยสันมือ เท่ากับ .942

■ ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อจำกัด

ในการวิจัยครั้งนี้มีการเก็บข้อมูลโดยการนำเอาแบบประเมินที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปใช้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 และสามารถนำไปใช้กับนักเรียนได้จริง เนื่องจากผู้วิจัยได้ลดความละเอียดของแบบประเมินทักษะให้เหมาะกับเด็กประถมปลาย จึงทำให้แบบทดสอบง่ายเกินไปเมื่อนำไปใช้กับเด็กโต ซึ่งหมายความว่าข้อจำกัดคือไม่สามารถนำไปใช้ประเมินนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ขึ้นไป ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ในการนำแบบประเมินตามสภาพจริงทักษะกีฬาเทควันโดไปใช้ ผู้สอนสามารถทดสอบผู้เรียน 2-4 คนพร้อมกันได้

หากเวลาเรียนไม่เพียงพอ

2. ควรกำหนดช่วงเวลาที่ใช้ในการประเมินเป็นระยะ ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับผลสะท้อนและนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องได้

3. การบันทึกวิดีโอช่วยผู้ประเมินหรือครูผู้สอนได้เป็นอย่างดีเนื่องจากสามารถย้อนดูผลของการปฏิบัติทักษะ ได้หลายครั้ง จึงทำให้มีประสิทธิภาพในการประเมินยิ่งขึ้น แต่การบันทึกวิดีโอควรคำนึงถึงมุมในการบันทึกให้ดีเนื่องจากบางมุมอาจได้วิสัยทัศน์ที่ไม่ดีทำให้การประเมินคลาดเคลื่อนได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. ควรมีการหาค่าความเป็นปรนัย โดยให้ผู้ประเมินตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือของเครื่องมือที่ใช้ ในการประเมิน

2. ควรมีการศึกษาและทำวิจัยต่อยอด ในการสร้างแบบประเมินตามสภาพจริงทักษะกีฬาเทควันโดนี้ให้เป็นเกณฑ์การประเมินตามสภาพจริงทักษะกีฬาเทควันโด ซึ่งขยายผลจากประชากรกลุ่มเล็กไปสู่ประชากรกลุ่มใหญ่

3. ผู้ที่สนใจในการศึกษาครั้งต่อไปสามารถที่จะสร้างหรือพัฒนาต่อเป็นแบบประเมินตามสภาพจริงทักษะกีฬาอื่น ๆ ตามความเหมาะสมต่อผู้เรียน และชนิดกีฬา

References

- กรรวิ บุญชัย. (2555). เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. เอกสารไม่ได้ตีพิมพ์
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กฤษฎา เพ็ญยะ และโรจพล บุณนรัช. (2562). ความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงของเครื่องนับจำนวนครั้งและวัดความเร็วการเตะ ในกีฬาเทควันโดที่สร้างขึ้นเองในการทดสอบทักษะการเตะเฉียงในกีฬาเทควันโด สำหรับนักกีฬาเทควันโดระดับเยาวชน. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 31(3), 109–121.
- กาญจนา สุทธิแพทย์. (2554). การสร้างแบบประเมินค่าทักษะกีฬาเทควันโดสำหรับผู้เข้ารับการฝึกในศูนย์กีฬาเฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เต็มยศ แก้วแกมทอง และจุฑามาศ บัตรเจริญ. (2562). การสร้างแบบประเมินตามสภาพจริงทักษะกีฬาเทควันโดสำหรับนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชานุสรณ์. วารสารนวัตกรรมการเรียนรู้, 5(2), 1–26.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2545). วิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: พี.เอ็น.การพิมพ์.
- บุญส่ง โกสะ. (2547). การวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ไพศาล ช่างงประดิษฐ์. (2549). Taekwondo (เทควันโด). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: พิมพ์ลักษณ์ สามลดา.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ (2561). รวบรวมบทความเกี่ยวกับ ประชญา หลักการ วิธีสอน และการวัดเพื่อประเมินผล ทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2549). การวัดผลการศึกษา. กาฬสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดารธณ์. (2554). การยัดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง. เชียงใหม่ : เชียงใหม่โรงพิมพ์แสงศิลป์.

- Baumgartner, T. A., & Jackson, A. S. (2003). *Measurement for Evaluation in Physical Education and Exercise Science*. (4th ed). Dubuque: Brown.
- Chen, J., & Ching, R. K. h. (2015). *The Effects of Mobile Customer Relationship Management on Customer Loyalty: Brand Image Does Matter*. 40th Annual Hawaii International Conference on System Sciences (HICSS'07), Waikoloa, HI.
- Jonsson, A., & Svingby, G. (2007). The Use of Scoring Rubrics: Reliability, Validity and Educational Consequences. *Educational Research Review*, 2. 130–144.
- Kirkendall, D. R., Gruber, J. J., & Johnson, R. E. (1987). *Measurement and Evaluation for Physical Educators*. Illinois: Human Kinetics publishers.
- Koo T. K., & Li M. Y, (2016). A Guideline of Selecting and Reporting Intraclass Correlation Coefficients for Reliability Research. *Journal of Chiropractic Medicine*, 15(2), 155–163.
- McMillan, J. H., & Schumacher. (2001). *Research in Education*. 5 th ed. New York: Addison Wesley Longman, Inc.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the Use Content Specialist in the Assessment of Criterion Reference Test Item Validity. *Tijdschrift Voor Onderwijs Research*, 2, 49-60.